

FOTOGRAFIA A L'AGUAIT, 2

En el darrer lliurament d'«Instants», que, per cert, complia cinc anys de la secció, vam parlar dels *hides*, els aguait portàtils, que és el procediment clàssic per a aquesta modalitat de caça fotogràfica. Però també es pot fer fotografia a l'aguait des d'altres llocs. De fet, pot servir un arbre, una pedra, un arbust, una casa abandonada, el mateix cotxe... qualsevol cosa que et mantingui a cobert i que et permeti esperar l'animal des d'un indret idoni. Tanmateix, a un fotògraf que comença potser li resulti difícil trobar un bon lloc, de manera que el més raonable és que vagi a un amagatall artificial fix, dels que es construeixen precisament amb la intenció de fer bones observacions... i bones fotos.

■ OBSERVATORIS PERMANENTS

Resulten molt recomanables perquè, com és lògic, es munten en punts especialment adequats per a la fauna. A més, solen estar a parcs naturals, refugis o àrees protegides, de manera que els animals no s'espanten tant com els de llocs on es pot caçar. Al nostre país, la major part d'aquests observatoris estan situats en zones humides, com ara els aiguamolls de l'Empordà, el delta del Llobregat, la reserva de Sebes, l'albufera de València, el Clot de Galvany, el delta de l'Ebre... i tants d'altres, també de l'interior.

Més avantatges: solen tenir una tanca que oculta el camí d'accés al recinte, de manera que els animals no veuen qui hi entra o en surt. Per tant, no cal accedir-hi abans de la sortida del Sol, com dèiem en parlar dels *hides*. Finalment, no s'han de demanar els permisos que requereixen aquests últims i, com que són construccions fixes (habitualment de fusta i que respecten l'estètica de l'entorn), la fauna no s'hi ha d'acostumar com passa amb qualsevol *hide* o amagatall que instal·leu de nou en un lloc. Fins i tot no és rar veure alguns ocells criar a tocar mateix de l'observatori.

Ara bé, dins l'observatori cal estar amb el màxim silenci si volem donar confiança als animals i esperar que s'acostin. La major part d'animals que observareu seran aus aquàtiques, però sempre pot sortir alguna serp, granota, peix (que treu el cap si el nivell baixa massa i manca oxigen), tortuga o mamífer... mai se sap.

Moltes d'aquestes instal·lacions tenen llargues finestretes practicables per tot el perímetre, de manera que podreu «disparar» en totes direccions. Així mateix, paral·lelament a les finestres, unes banquetes us permetran seure i recolzar-vos amb més seguretat i menys vibracions quan prengueu les fotos. I el truc definitiu:

entre la banqueta i la finestra us heu d'espavilar per col·locar-hi el vostre trípod. Aquest muntatge permet captar imatges de gran qualitat tècnica, tot i que l'angle sempre serà similar, això sí.

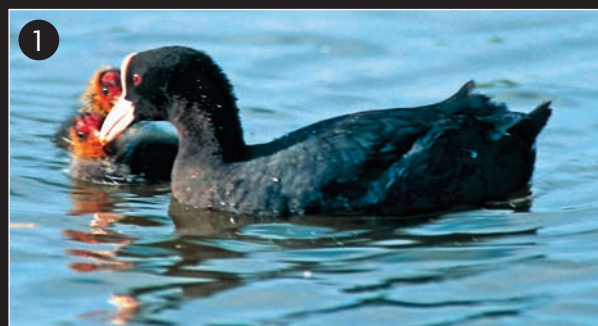
Amb la tranquil·litat que no destorbeu gens la vida dels habitants de l'ecosistema escollit, podreu passar-vos tot el dia de manera més confortable que dins d'un *hide* i, a sobre, amb companyia, la qual cosa perllonga molt l'estona que podeu aguantar «a l'aguait» i la fa més fructífera, ja que us podeu repartir els «sectors a vigilar». A més, aquesta modalitat permet aguantar força fent un mos de tant en tant i, és clar, portar guies de camp per anar determinant les espècies que has fotografiat o que simplement treuen el cap a l'altra punta, la qual cosa no deixa de ser divertida, instructiva i fa passar el temps mentre espereu que s'acosti la propera «víctima» del vostre teleobjectiu. En algun cas, fins i tot hi podríeu dormir.

En el supòsit que ja esteu digitalitzats, els observatoris permanents us permetran buidar les targetes còmodament, evitar l'odiada pols, processar i ordenar les imatges, i analitzar-les detingudament. Per tant, podreu anar esborrant les defectuoses i, en saber les espècies que ja estan ben fetes, anar a per les altres.

■ LES FOTOS

A la primera imatge, veiem una femella de fotja vulgar (*Fulica atra*) alimentant les seves cries, que han nascut a prop d'un observatori. A la segona, un grup de pollets de cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) encara no gosa disgregar-se ni allunyar-se del niu, que va ser construït a tocar mateix de l'observatori. La darrera foto —un adult de martinet blanc (*Egretta garzetta*)— ha estat presa com les altres dues, és a dir, des d'observatoris fixos de València i Catalunya.

ALBERT MASÓ
Biòleg i fotògraf de natura

3

DINS DE L'OBSERVATORI CAL
ESTAR AMB EL MÀXIM SILENCI
SI VOLEM DONAR CONFIANÇA
ALS ANIMALS I ESPERAR
QUE S'HI ACOSTIN

© Fotos article: Albert Masó & Elizabeth Gallo. © Foto silueta d'Albert Masó: Grec Freixa